

УКЛІН ПОЕТУ ГУМОРИСТУ ПОГОРИННЯ (До 60-річчя від дня народження Леоніда Куліша)

**Як історик історика поету Леоніду Кулішу
Здоров'я і натхнення Ще на сто літ
у Бога прошу...**

Мала батьківщина Леоніда Зіновійовича - Кричильськ, а велика - Україна. Колись, наприкінці ХІХ століття, за дослідженнями істориків, село Кричильськ (у далекому-далекому минулому - Кучельськ) було одним з найбільших сіл Полісся. Розкинулось воно в районі межиріччя Мельниці та Горині. Ще у ХІІ столітті, де зараз урочище "Городище", красувався замок, заснований одним із степанських воєвод.

Бачив сивочолий Кричильськ багато історичних подій і постатей. За часів Північної війни 1700-1721 років, а саме в 1706-1707 роках головні сили війська шведського короля Карла ХІІ зосереджувалися в селі Кричильськ, у той час як війська російського царя Петра І розташовувалися на протилежному березі Горині - у селі Корост (у ті часи русло Горині пролягало поміж цими селами).

У 1596 році тут побував разом із загоном повстанців славетний Северин Наливайко, а в 90-х роках ХІХ століття - письменник Олександр Купрін, автор оповідань "Лісова глушина" й "Олеся".

Були тут у свій час і суконна мануфактура, річкова пристань, винокурний завод, невеличка школа на 30 дітей, ну і звичайно шинок-корчма. У минулі часи дотепні жартівники-історики зафіксували, що на весь Кричильськ чоботи були лише у священника та в шинкаря. Вони давали їх за гроші напрокат під час весілля та хрестин. Погано лише одне: оті бісові історики не вказали, якого ж розміру були ті дві пари глобальних для всього села чобіт. І все ж, чим не тема для гуморесок, хоч це був би сміх крізь сльози.

То як же могла не породити оця мальовнича місцина такого талановитого поета-гумориста, як Куліш? Адже навіть сучасні прізвища односельців свідчать про цей чудовий край, надають натхнення. Як "смачно" пахне від істинно козацьких колишніх прізвицьк: Куліш, Наливайко, або ще такі: Богоніс, Тригубенко, Третяк, Дудар, Бородавка... І разом з тим суто татаро-монгольські: Мурза, Кірдій (мабуть, правильніше Кирдей), Мильський та інші.

Про поетичні доробки Леоніда Куліша можна писати до безкінечності, але в цьому немає потреби: вони талановиті й самі за себе говорять. Досить сказати, що понад 18 тисяч його творів знайшли місце не тільки в декількох збірках, але й у підручниках. Його не просто читають, а й вивчають. Вони друкуються майже в 150 періодичних виданнях, а "Сарненські новини" ведуть постійні рубрики "Потіха з Кулішового міха", "Гумор Леоніда Куліша" та ін. Це ж робить і "Провінційна газета" в рубриці "Вишкварки з кулешу". Поетичні доробки славетного земляка друкуються не один-два роки й завжди приносять читачам велику втіху та вдячність талановитому поетові.

Леонід Зіновійович - член Національної спілки письменників України, лауреат республіканської премії, депутат Сарненської районної ради. Віват, Куліш! Віншуємо та шануємо нашого земляка Куліша з його знаменною датою життя.

В. Леснічук